

OTTHONUNK AZ EGYHÁZ

A péceli katolikus egyházközség hírlevele
Pécel, 2020. augusztus 15. XIV. Évfolyam 23. szám

Nagyboldogasszony ünnepe

Augusztus 15, a Szűzanya égi születésnapja, a legnagyobb Mária ünnepünk. Ezen a napon annak örvendezünk, hogy a Szűzanya hite teljessé vált földi zarándoklata során. Ő egész életében hitt Istenben, s teljes alázattal igent tudott mondani a Vele kapcsolatos tervére akkor is, ha a saját elképzelése más volt, mást vártak el a zsidó hagyományok. Hiszen fiatal zsidó leánként bizonyára a többi társához hasonlóan jó házasságról, sok gyerekről álmodozott, mikor Gábiel angyal megjelent nála, s Isten különleges kegyelméről értesült.

Az alázat és hit példaképeként tekintve rá, zarándokutunkon mi is bizalommal kérhetjük támogatását.

Mennybevételének ünnepe arra hívja fel a figyelmünket, hogy az ember testi-lelki célja Istennél van.

Szent István király ezen a napon ajánlotta országunkat az Ő oltalmába, s később saját égi születésnapja is ez a nap lett.

Bár a Szűzanya testi-lelki mennybevételének dogmáját csak 1950-ben hirdette ki XII. Piusz pápa, a keresztények az V. század óta megemlékeznek róla.

-szerkesztők-

Istennek tetszően a lélek ösvényein

Bizonyára mindannyian találkoztatok már az életút kifejezéssel, s olyan ezoterikával foglalkozó emberekkel, szolgáltatással, melyek az életút elemzésére specializálódtak, s különféle technikákkal igyekeznek megjósolni, mi vár a kliensükre földi élete során, mi az illető életfeladata.

A „valósítsd meg önmagad!” felszólítás is sokunk számára ismerős. Tudatos életre ösztönöz, biztat a sorsunk saját kezünkbe vételére. Ez mindenki számára vonzóbb, mint hagyni, hogy az események ide-oda dobáljanak az élet viharai által.

A hívő emberben felmerül a kérdés, hogyan tegye mindezt Istennek tetszően? A hit útján való zarándoklat az Ószövetségben Ábrahám kivonulásával kezdődik Isten hívására, s végigkövethetjük a választott nép egész történetén keresztül, majd felfedezhetjük Jézus életének szerves részeként is.

Loyolai Szent Ignáchoz hasonlóan mi is zarándokként tekinthetünk magunkra, kiknek az élete az Egyház által Jézushoz van kapcsolva, Vele együtt kívánunk eljutni az élet teljességére, az Atyához.

Jézus az egész világ üdvösségéért járta a hit zarándokútját, mi pedig saját üdvösségünkért szegődünk nyomába. Reménykeltő és vigasztaló számunkra, hogy ezen az úton mindvégig velünk van, s ha elgyengülünk, megfáradunk, összezavarodunk, eltévedünk, segítségünkre siet a Szentlélek által.

Szent Ignác azt javasolja, hogy Jézus nyomában járva, az Ő belső ismeretének kegyelmével kezdjük el mindent Hozzá hasonlóan nézni. Leginkább saját magunkat igyekezzünk úgy látni, ahogyan Ő lát bennünket. De nemcsak magunkat, hanem a környezetünket, a társadalmat, a teremtett világot, s e jézusi látáshoz kapcsoljuk hozzá az érzéseinket is. Kezdjük el úgy érezni magunkkal, a társadalommal, világgal kapcsolatban, ahogyan Ő érez mindezekkel kapcsolatban, s ezáltal egyre közelebb kerülhetünk Hozzá. Ennek eredménye lesz, hogy mind jobban Reá tudunk hagyatkozni döntéseinkben, választásainkban, ami elvezet bennünket az életünkkel kapcsolatos álmainak felismeréséhez.

Ha elindulunk az Istenre való ráhagyatkozás útján, egyre inkább észrevesszük magunkban az alázat növekedését az önző önmegvalósítás gögjével szemben.

Ajánlott elengednünk azokat az akadályokat, melyek nem engedik, hogy Őhöz hasonlóan lássunk, úgy és azt érezzük, ahogyan és amit Ő érez. Ezek ugyanis életutunkon meggátolnak bennünket az Ő valódi megismerésében, így a rólunk való álma is rejtve marad előttünk.

Ahogyan a tanítványoknak különféle elképzelése volt Jézus terveiről, ugyanúgy mi is beleesünk abba a hibába, hogy teljesen mást gondolunk a velünk kapcsolatos vágyairól, mert ragaszkodunk valami megszokáshoz, ez a ragaszkodás viszont eltakarja előlünk a velünk kapcsolatos álmát.

Kétségbeeséseink, megszokásaink néha azt sugallják, hogy útjainkon bizonyos dolgok már megváltoztathatatlanok, pedig szeretnénk jobban, gördülékenyebben élni az életünket.

Időnként érdemes megállni, kiszakadni a hétköznapokból, rátekinteni arra, mik azok az akadályok, nehézségek az életünkben, melyek meggátolnak bennünket abban, hogy ugyanúgy érezzünk, lássunk magunkkal, környezetünkkel, a világgal kapcsolatban, ahogyan Jézus teszi ezt.

Zarándoklatunk során megtapasztalhatjuk az Istentől kapott szabadságot, s hamarosan felismerhetjük, hogy amit magunknak elképzeltünk, felépítettünk és gyönyörűnek hittünk, az az Általa számunkra készített ajándékhoz képest értéktelen vacak. Hiszen Ő még nálunk is jobban vágyik életünk kiteljesedésére, földi boldogságunkra.

Ha nem tudjuk, hogyan próbálkozzunk Jézus szavának meghallásával, szeretnénk felismerni, mi az Isten álma rólunk, milyen döntéseket hozunk, merre haladjunk életünk útján, többféle program között válogathatunk, melyeken képzett lelki mesterek segítenek lecsendesedni, eligazodni a sokféle hang között.

A Jézus Szíve Társasága Tahiban lévő lelkigyakorlatos háza augusztus utolsó hétvégéjén fiatal nőknek kínál lehetőséget Isten hangjának felismerésére csendben, természetben, közösségben Istennel és társakkal a lélek ösvényén járva.

(tahisziv.hu)

Kurczina Terézia

Egy hét a Paradicsomban

Amikor először találkoztam Egyházmegyénk Galga menti Nagyboldogasszony ifjúsági közösségével, azonnal magába szippantott. Közöttük kezdettől fogva úgy éreztem, hogy az is testvérem és barátom, akit még sosem láttam, s nyomban egymásra tudtunk hangolódni, találtunk közös témát.

Ez minden bizonnyal abból adódik, hogy az idetartozó fiatalok a Szentlélekre figyelve máriás és eucharisztikus lelkülettel Isten országát keresik.

Talán hitelesen mutatja be a közösség vonzerejét az a példa, hogy egyik régiófelelős testvérünk a két hét múlva esedékes esküvője miatt sem mondott le a tábor szervezésben való aktív tevékenységről, a közösségi élményről.

Így jobban érthető, mennyire vágytam én is az évenként megrendezésre kerülő nyári táborba, ami augusztus első hetében zajlott Máriabesnyőn, ahova többen is mentünk Pécelről. Az ismert körülmények miatt most korlátozott létszámmal lehetett regisztrálni, úgyhogy igyekeztünk vele, mert semmiképp sem szerettünk volna kimaradni belőle, s a témakör is vonzott, hisz az Eucharisztikus Kongresszus kapcsán az Oltáriszentség köré épült. A kenyér és borszínben köztünk lévő Jézussal kapcsolatban minden nap tartalmas előadásokat hallhattunk, utána kiscsoportokban megoszthattuk egymással gondolatainkat, érzéseinket.

A naponkénti szentmiséken örömmel kamatoztattam felelevenített és frissen szerzett gitárismereteimet. Az éjszakába nyúló szentségimádás lélekemelő élményt nyújtott mindnyájunk számára.

A szervezőknek hála, egy percet sem unatkoztunk, s bár az eső a falak közé szorított bennünket, de a különféle közösségi játékok sem maradhattak el, és esténként is kulturált, vidám programokon vehettünk részt.

Nagy örömünkre Berta László atya is ellátogatott a táborba, s a fényes est alkalmával bemutatott komédiás előadásunkat is megnézte.

Kellemesen elfáradva, de a kapott kegyelmek által feltöltődve, hálátelt szívvel, a Krisztushoz való tartozás egységének élményével tértünk haza.

Barta Ádám

Római Szent Zsuzsanna oltalma alatt

A Zsuzsanna névnek nincs hagyománya a felmenőim között, elgondolkodtató családi legenda fűződik hozzá. Kárpátaljáról származom, arrafelé az a szokás, hogyha egy névből kettő vagy több ünnep van az év folyamán, akkor a születés után következő legközelebbi lesz az ünnepe, tehát nem az akkor ünnepelt szent erényei, tisztelete miatt választják. Mivel én májusi vagyok, az augusztusi Zsuzsanna nap lett a névnapom, s csak felnőttként kezdtem ismerkedni a nap szentjével.

Az is elég sajtószerűség, hogy arrafelé a kórházban automatikusan az anyja vagy apja nevét írják az újszülött karjára, s majd csak a hazavitele után anyakönyvezik a család döntése szerint. Nagyon fiatal szüleim semmilyen névvel nem készültek, hazakerülésemkor összeült a családi tanács a névválasztáshoz. Anyukám Erzsébet, de nem kívánta továbbadni nekem, mindenképpen olyan névben gondolkodtak, ami nem „oroszosítható”. Elővettek egy naptárt, sorolni, ízlelgetni kezdték a neveket, s a legenda szerint, amikor a Zsuzsannához értek, én valamiféle babahangot adtam ki, amit jelnek véltek, így szerintük én választottam magamnak. Szeretem a nevemet, sosem bántam meg ezt az első választásomat, de a lányimnak nem adtam tovább, ősi magyar nevet szántunk nekik.

Római Szent Zsuzsanna életét megismerve, leginkább a benne lévő tisztaság melengette meg a szívemet. Fiatal koromban bennem is felmerült a szűzi élet vágya, nagy tiszteletet ébresztenek bennem, akik ezt Jézusért vállalják. Igaz, hogy végül háromszoros anya lettem, amiért nagyon hálás vagyok, de anyaként is közel áll hozzám ez a fajta lemondás, amit inkább ajándéknak tekintek azok számára, akik igent tudnak mondani rá. **Bozsuk Zsuzsanna**

KIADJA A MAGYAROK NAGYASSZONYA RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG,
PÉCEL.

Szerkeszti a plébános engedélyével: Csokonay Anna, Kurczina Terézia SJC, Varga Ili.
Az újságba szánt írásokat a következő e-mail címre várjuk: plebania.hirlevel@gmail.com
Az írások tartalmáért a szerző nevével vállalja a felelősséget!